

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Negotiationis
Spiritualis Industriis

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066367

Industria I. Vivendum semper ordinatè tam quod tempora, quàm quoad
opera.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45372

INDUSTRIA I.

Vivendum semper ordinatè, tam quoad tempora, quàm quoad opera.

1.

Est igitur prima Industria, Vitæ ac Negotiationis Spiritualis, Vita Ordinata, seu Vivere ordinatè. Nihil hîc ego de Ordinis commendatione: ex libris hæc peti aliis potest. mihi aliud propositum est. Satis est quòd ordo sit rerum anima: quantum corpora sine animabus, tantum res & actiones absque ordine pretii habent atque Utilitatis. Prudentiæ non postremus est labor, Ordinem curare, instituere, servare; compendium quoque maximum in rebus est, Ordinis observatio; neque solum compendium, sed etiam decorum & ornatus ab Ordine rebus advenit. Tolle ordinem in membris humanis, monstrum est, tolle ordinem, in ædificiorum saxis, acervus est. Sic de aliis. Præcipuè tamen Ordo invenit sibi locum atque domicilium in cætibus ac domibus ac personis Religiosis: adeo, ut etiam Ordines vocentur Religiosorum cætus, non aliâ de causâ, quàm quia in Religionibus præcipua causa est Ordinis: quæ si non sit, Religiosi cætus Religiosorum nomen non mereantur, & proinde amor, cura, observatioque Ordinis, Religiosis tam cætibus, quàm personis commendatissima esse debeat, ac inter alias observantias, hæc maxime observanda.

2.

Ordo in Religionibus (cùm enim hæc præcipuè Religiosis scribantur, de his etiam totâ tractatione istâ præcipuè agendum erit, exemplaque

plaque & documenta Religiosis apta afferenda) multiplex est. Nam est Ordo totius Instituti Religiosi, quo ordinatum atque præscriptum est cuique Religioni, quid sit ejus Instituti, quid non; quibus eam distineri laboribus & occupationibus sit ejus proprium, quibus verò alienum; quibus principale & substantiale, quibus accessorium & ex supererogatione: quid sit in Religione Finis, quid medium ad finem &c.

Est etiam Ordo personarum, quem distinctionem vocare possumus. Ita alii sunt novitii, alii jam vota professi, & horum alii juniores, alii veterani; horum rursus alii ad opera domestica, alii ad spiritualia, alii solenniter, alii simplicia professi: alii Superiores, alii subditi &c.

Est etiam Ordo Actionum, ut primò Probatio fiat; eaque prima, tum secunda: post Probationem alia succedant ministeria, ut studere, docere; tum circa officia Religionis occupari.

Est etiam Ordo Temporum, est Locorum, est Operum, &c. Sed his omissis & tanquam notis relictis, ea quæ sunt nostri propositi, de hoc Ordine explicemus.

Dicimus ergo Religioso maximam curam esse habendam Ordinis, si vult proficere in Virtutum studio, & alia commoda consequi, damnaque non perpeti eventientia his, qui Ordinis aut studiosi, aut incurii sunt. Est autem Ordo Religioso observandus duplex: alius Religionis, alius Religiosi ipsius. Religionis Ordinem illum voco, quem Religio præscribit vel omnibus, vel certe penè omnibus. Talis Ordo est, certâ horâ surgere, post surrectionem tan-

A 5

tum

tum temporis immediati, præparandæ Orationi seu meditationi impendere, per horam meditari, tum sacro interesse, deinde studiis operam dare &c. Religiosi Ordinem voco illum, quem sibi ipse Religiosus pro suo usu & libitu, à se ipso servandum præscribere debet; ita tamen, ut non prætereat ordinem illum Religionis, sed eo supposito atque salvo, suum illi adjungat. Cujus Ratio hæc est. Quia enim Religio non potest, neque etiam debet, unicuique personæ suæ præscribere Ordinem minutum & particularem omnium agendorum à personâ; id enim nullâ ratione commodè fieri potest à Religione aut à Prælati Religionis, potest autem à Religioso ipso; ideo Religiosus ipse debet sibi hunc ordinem ipse præscribere particularem.

4. Exemplo fiet res clarior. Religio præscribit personæ ut concionatorem agat. huic illa dat suum illum ordinem prædictum, communem omnibus, surgendi, Meditationem parandi, eandem faciendi, Sacri dicendi, Examinandi consciam &c. sed tempus & ordinem studendi, Patres legendi, Concionem parandi, Scripturæ ipsius & interpretum legendorum, Horas Canonicas dicendi, extra Ordinem Orationi mentali aut vocali vacandi, librum spirituales pro suâ ædificatione lectitandi, à laboribus requiescendi, Templi visitandi &c. Religio non præscribit, neque potest, neque tenetur; relinquit hoc Concionatori, seu personæ, ut ipsa sibi hunc ordinem actionum, & temporum actionibus deputandorum præscribat. Similiter Religio jubet aliquem studiis vacare aliquibus; huic illa dat ordinem suum illum communem, surgendi, orandi,

G. 31
Sicut
oper:
T. 111:
N. V
56

orandi, Sacrum audiendi, ad Scholam eundi, ab eâ discedendi, vacandi, privatim domi studendi. Cæterum eadem Religio non præscribit tali Religioso, quos autores quis leget, quam diu quas lectiones repetet, quis disputationi vel oppugnationi sese præparabit, quid privato studio & quibus horis discet &c. relinquit hunc ordinem ipsi personæ, sibi met præscribendum atque servandum. Par sit iudicium de iis, qui à Religione Superiores, Professores, Magistri, Confessarii, Temporalium officiorum curatores constituuntur. Omnibus enim hæc industria ut conficienda, ita etiam observanda, à Religione relinquitur. Quam Industriam, Ordinem temporum & Actionum possumus appellare; in quo cupio & suadeo, ut Religiosus sui profectus amans, ita tempus suo arbitrio à Religione relictum ordinet, ut cuique tempori assignet actionem certam, illo tempore peragendam, & nullatenus differendam, nisi necessitas, obedientia, Charitas, exigat oppositum.

Sub hoc porro temporum & actionum privato ac personali ordine comprehendere cupio à Religioso, atque ordinari, non solum tempora notabilis Quantitatis, aut actiones longioris durationis, sed etiam minuta tempora & opera, quæ micæ & fragmenta temporum dici possint. de quorum observatione, alius dicendi locus erit exactior, nunc sufficiat id Religioso commemorasse, ut meminerit hæc micæ temporum notare, & cuilibet earum, actiunculam aliquam seriam (cuperem autem piam & ad Deum directè ducentem, aut mentem recolligentem sibi que reddentem) intra tempus illud peragendam

dam assignare; citra tamen notationem aliorum, citra fatigationem virium, citra actionum publicè incumbentium detrimentum ac impedimentum; sed suaviter & modo soli Deo noto, ab aliis autem vix notando.

6. Exempli gratiâ illud tempus, quod infumis per curritorium à tuo cubiculo ad alium quempiam locum, quo aut vage circumspiceres, aut otiosa cogitares; impende brevi tuimet recollectioni, impende ferventi & ignitæ ad Deum ejaculationi, impende intentionis renovationi, impende actuum vel caritatis in Deum, vel humiliationis tui, vel resignationis repetitioni, impende alicujus rei postulationi, impende Virtutis menstruæ actui, impende propositi in Oratione facti innovationi, impende practicæ præmeditationi operis quod acturus vadis. cuicumque ex his exercitiis piis, fragmentum illud temporis impendes, absque fructu tuo non impendes. Atque si id cuilibet tuo per curritorium transiitui condimentum addideris; tu ipse judica, quot & quantis & quoties in unum diem (mensem, annum) meritis profectibusque animam tuam locupletabis, quosvé actibus, virtutis habitum in te radicabis & firmabis.

7. Explicatus hæcenus Ordo Temporum atque actionum, si à Religioso eâ quâ par diligentia fervetur semper, inter alias plurimas commoditates quas parturiet, afferet etiam hanc, quia semper constabit Religioso ratio vitæ suæ; Semper habebit animam in manibus suis, ad otiosa nunquam vacabit, non dico opera, sed etiam verba & cogitata: nulla illi erit in suæ conscientia disquisitione difficultas; denique semper Spiritu

G. 31
Sicut
operis:
T. 111:
N. V
56

Spiritu fervebit, semper spiritu mentis suæ innovabitur. Quæ an ita sint, experientiæ remitto; quanta verò sint, à Spiritualibus viris librisque discendum, non à me hîc explicandum puto.

INDUSTRIA II.

Modus & Regulae unicuique Operi assignanda & in ejus executione servanda.

Priore Industriâ Ordinem Temporum & Actionum suasimus observandum: hac Industriâ modum in Actionibus servandum docemus. Quæ res latissimè quidem patet; non tamen à nobis ita tractabitur in præsentî, sed tantùm hoc trademus, quod ad fructuosè, fæcundè, facile proficiendum in Virtutibus, per actionum nostrarum usitatarum transactionem servire potest.

Modi igitur nomine intelligimus observationes, & veluti Regulas cuiuslibet operi competentes, quarum diligenti observatione fiant opera non tantùm bona sed etiam perfectâ, etiam ornata, etiam meritis fæcunda & animam ditantia, consequenterque Dei gustui atque placito valde grata. Hæ observationes seu Regulae, triplicis generis esse possunt. quædam præscriptæ à Religione, aut ab aliquâ simili autoritate cui sit obediendum; quædam à naturâ rei profluentes; quædam spontè à nobis ex devotione nostrâ desumptæ, etiam nobis in tali vel tali opere ad observandum injunctæ. Atque hæ triplicis generis observationes, aliquando concurrunt omnes ad unum aliquod opus, aliquando aliqua tantùm